

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 7 czerwca 2024 r.

Poz. 2905

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR NK-II.4131.112.2024.KK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 7 czerwca 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr I/9/2024 Rady Gminy Rutka-Tartak z dnia 7 maja 2024 r. w sprawie ustalenia zasad przyznawania i wysokości diet sołtysom Gminy Rutka-Tartak.

UZASADNIENIE

W dniu 7 maja 2024 r. Rada Gminy Rutka-Tartak podjęła uchwałę Nr I/9/2024 w sprawie ustalenia zasad przyznawania i wysokości diet sołtysom Gminy Rutka-Tartak. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 10 maja 2024 r., po czym z urzędu poddana została kontroli legalności. Przeprowadzona analiza treści przedłożonego aktu prawnego wykazała, iż został on podjęty z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym organ nadzoru w dniu 4 czerwca 2024 r. wszczął postępowanie nadzorcze celem stwierdzenia jego nieważności.

Przedmiotową uchwałę Rady Gminy Rutka-Tartak podjętą m.in. na podstawie przepisu art. 37b ust. 1 cyt. ustawy o samorządzie gminnym należy zaliczyć do aktów prawa miejscowego. Tym samym będą miały do niej zastosowanie ww. przepisy o wejściu w życie i ogłaszaniu aktów normatywnych zawarte w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Powyższe stanowisko znajduje swoje potwierdzenie chociażby w orzecznictwie sądów administracyjnych. Uchwała Nr I/9/2024 zawiera bowiem normy abstrakcyjne, ponieważ diety wypłacane są cyklicznie, powtarzalnie, nie dotyczą więc konkretnego zdarzenia, zamkniętego w określonych ramach czasowych. Przepisy te mają charakter generalny, gdyż ich adresatem nie jest konkretna osoba, ale każdy mieszkaniec, który pełniłby określoną w niej funkcję. Wprawdzie krąg adresatów tej uchwały nie jest zbyt liczny, to jednak poprzez wyznaczenie go wspólną cechą, jaką jest pełnienie funkcji, jej przepisy uzyskały charakter generalny. Nie ulega również wątpliwości, że uchwała ta zawiera przepisy normatywne, na podstawie których jej adresaci uzyskują uprawnienia do diet w wysokościach ustalonych według zasad określonych w tej uchwale i została wydana na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie (zob. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1276/19, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 września 2018 r., sygn. akt IV SA/Gl 455/18, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Stosownie do treści art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty prawa miejscowego stanowiące przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy. W art. 2 ust. 1 ustawy przewidziano, że ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe, natomiast art. 4 ust. 1 ustawy stanowi, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie

obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Wbrew przywołanym wyżej regulacjom, Rada Gminy Rutka-Tartak nie określiła daty wejścia w życie przedmiotowej uchwały. Postanowiła jedynie, że uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 2024 roku. Takie postanowienie nie jest równoznaczne z określeniem daty wejścia w życie uchwały, zaś brak określenia przez Radę daty wejścia w życie przedmiotowej uchwały powoduje konieczność stwierdzenia jej nieważności w całości.

Ponadto, z art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowiącym, że rada gminy może ustanowić zasady, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży służbowej wynika z jednej strony uprawnienie dla sołtysów, z drugiej zaś obowiązek rady zrekompensowania sołtysom kosztów podróży służbowych. Jednocześnie z konstrukcji tego przepisu i zastosowania spójnika "oraz" jednoznacznie wynika, że sołtys będzie miał prawo do obu tych świadczeń, w przypadku, gdy rada zdecyduje się na podjęcie stosownej uchwały.

Mając na uwadze powyższe, należy zasygnalizować jak już wielokrotnie podkreślano w judykaturze i piśmiennictwie, że koszty podróży służbowej to koszty związane z wyjazdem podjętym w celu realizacji zadań wynikających z pełnionej funkcji (vide: wyrok WSA w Opolu z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt II SA/Op 537/15).

Podsumowując, prawo do diet i zwrotu kosztów podróży sołtysom właściwie nie jest obligatoryjne, za czym przemawia zwrot „może ustanowić zasady”, którym posłużył się ustawodawca. Jednakże w przypadku, gdy rada zdecyduje się na podjęcie uchwały ustalającej zasady wypłacania diet sołtysom, uchwała ta powinna również regulować zagadnienia związane ze zwrotem kosztów podróży służbowych. Rada gminy, korzystając zatem z normy kompetencyjnej zawartej w przepisie art. 37b ust. 1 u.s.g. winna dokonać łącznego określenia zasad, na jakich przysługują sołtysom diety i zwrot kosztów podróży służbowych.

Mając na uwadze powyższe naruszenia przepisów prawa istnieje konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń